

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Magistratus tolerans blasphemus, mirari non debet, si bella oriantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

non sufficiunt falsitates, non sufficiunt periuria; non sufficiunt adulteria; non sufficiunt homicidia; non sufficiunt deniq; cuncta ista, etsi atrocitate inhumanissima, re tamen ipsa ad humanas iniurias pertinentia, nisi blasphemia furiosarum mentium manus inijciant etiam in Deum. Posuerunt enim, sicut de impijs scriptum est, in calum os suum, & lingua eorum transiit super terram, & dixerunt: Quomodo scit Deus, & si est scientia in excelsis? Et illud: Non videbit, nec intelliget Deus Iacob.

Eiuscemodi scelera, sine numero, sine mensura, sine fine increuerunt. Pauci sunt, qui non aliquando ad eorum cumulum aliquid adjiciant. Singulis diebus, immò singulis horis, execrationum, imprecationum, juramentorum, blasphemiarum millena millia contra Deum ascendunt. Si igitur magistratibus constat, quàm furiosa insania hæc flagitia regnent, nec tamen pœnis coercerent; si parentes faciunt, liberi discunt; si paruuli cum lacte materno assuescunt blasphemias, quas non intelligunt, ructare; quis non miretur Numinis immensam bonitatem, & longanimitatem, qua ad pœnitentiam hos peccatores inuitat? quis non obstupescat, Deum toties, & tam grauitè irritatum, non pridem, eluuiò, igne, fame, peste, bello, Mundum perdidisse? Quid si ipsi, quorum esset blasphemos punire, sint blasphemij? Nec dubium est, maiorem hominum sæcularium partem esse, qui plus sæpiusque blasphement, quàm orent. Sunt quidem pij, sunt, qui multum orant pro populo, pro Principe, pro tota communitate, sed inter tot diras cogitationes, inter omnia sacra execrationibus inserta, non facillè possunt etiam iustorum orationes ad Deum ascendere. Maior est blasphemantium, quàm precantium clamor: fortior impetus multitudinis, quàm paucitatis. Esto probi pro se exaudiuntur, haud tamen, nisi difficulter, veniam tot impijs exorant. Qua de causâ etiam Abraham cessauit orare pro Sodomitis, post. Geni. 18. quam intellexit nimium apud eos esse numerum improborum. Vnus edificans, & alter destruens, quid prodest illis nisi labor? Vnus orans, & vnus maledicens: cuius vocem exaudiet Dominus? Multas passi sumus, vel per insolentiam militum, vel per arma hostium, magnasque calamitates, nondum tamen tam atrocia, quàm homines sibi metipsis imprecantur, & huc vsque sint imprecati. Quoties

V.

17

X

Geni. 18.

Eccli. 24 18.

Thren, 3. 22.

ties enim pestem, quoties subitanam mortem, quoties sibi inuicem diabolum raptores, & cum temporali aeternam mortem optant? Si votis mortalium Deus annueret, si ad Diras eorum statim fulminaret, vix vllus jam hominum superesset. *Misericordia Domini, quia non sumus consumpti: quia non defecerunt miserationes eius.* Clementia igitur illius laudanda est etiam ab ijs, qui inter medios hostes versantur. Nam dum armis castigat, mitioribus purgat meritos atrociora. Multi hæc fatentur, plurimi agnoscunt, nemo est qui ignoret; cur igitur, quando acerbior provinciam aliquam casus, aut tristior clades affligit, vel atterit, in maledicta, blasphemias, conuitia erumpunt? cur militi, Ducibus, Principibus, hostibus, amicis omnibus dira imprecantur? cur omnes optant e natura rerum eliminatos? ut non iam regna in terris, aut Republica Christiana, sed vestibula Inferorum esse videantur? Omnibus malorum causis irascuntur, præterquam veris, hoc est, vitijs, & sibi ipsis.

VI.

Alia vitia etiam alibi sunt magna, blasphemiarum autem, apud Christianos, maximarum. Quippe hoc malum Christianis, & verum Deum agnoscantibus magis imputatur, immo proprium est. Maledicere enim idolis, & demonibus malis non grande malum: interdum pietas censetur. Si quis apud Hebræos, florente illa Rep. & Ecclesia, vel unicam blasphemiarum vocem protulisset, sine remissione supplicium erat lapidatio, atrox, & diuturnum mortis tormentum. Quid igitur queri potest Christianus, si damna patitur? si exactioibus attenuatur? si opes prædo diripit? si tenui victu degere cogitur? si carcer spoliatum manet, aut exilium? Nondum toto corpore tuber, nec vulnus est: nondum monte lapidum tegitur; & hoc tamen jure supplicium irrogari potuit. Si igitur remedium malis quaerimus, blasphemantes, imprecantes, maledicentes, legum poenis coercendi sunt, ne in medio dolore & lachrymis diuinam iram provocantes plagas nostras exasperemus. Non negligenda cetera remedia, sed hoc imprimis curandum est vitium, quod supplicio suo crescit. Superbia verberibus detumescit: libidines cetera cladibus oppressa mitescunt: ira, clamor, maledicta, blasphemiarum, diræ aduersus augentur; nam ex illis oriuntur; & cum patientia deest, in Dei hominumque contumeliâ erumpunt.

& re.